

[Undervisningsministeren]

for, at regeringer kan udsende meddelelser om deres finanslove og om deres handlingsprogrammer osv.

For at ingen skal være i tvivl om det, har jeg her taget den tidligere regerings høst med fra de senere år. Det drejer sig om meget tykke pjecer med underskrift af skiftende finansministre osv. Jeg vil gerne oplyse, at disse pjecer har været modtaget med tak i folketingets finansudvalg, de har aldrig været kritiseret. Den pjece, jeg udsendte, som kun var på 8 sider, og som ikke kostede noget overhovedet, er for intet at regne mod det, som man ifølge helt fast tradition har udsendt til tilsvarende kredse af modtagere fra finansministeriet.

Skulle nu spørgeren mene, at det er usædvanligt for undervisningsministeriet, må jeg også afkræfte dette. Da en tidligere regering fremsatte en folkeskolelovsreform, udsendte daværende undervisningsminister Knud Heinesen en meget fin pjece over hele landet til præcis den samme modtagerkreds, og da loven var vedtaget, blev den for øvrigt udsendt ikke bare på dansk, men også på engelsk med undervisningsminister Ritt Bjerregaards underskrift. Der var intet galt i dette. Det er helt fast tradition.

Derfor er jeg glad for, at jeg her har kunnet få lov til at dementere den historie, som for mig hin søndag aften var særdeles ubehagelig, og som jeg beklager at spørgeren begav sig ud i uden at have undersøgt sagen.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg har ikke påstået, at der var noget usædvanligt i, at man udsender forskellige ting fra regeringens side eller fra partiernes side. Mit spørgsmål gik på, hvordan det kan være, at nogle partier kan udsende materiale, mens andre ikke kan få lov til at bruge apparatet til at udsende deres materiale. Det er ikke et spørgsmål om, hvad der er sket tidligere, men et spørgsmål om, hvordan det kan være, at nogen kan noget, som andre ikke kan få lov til.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er meget let forklarligt. Ifølge grundloven har landet dels et folketing, dels en regering, og ifølge grundloven er der afsat et stort domæne for regeringen at tage sig af. Disse pjecer, som der er rig tradition for,

handler om regeringers politik og ikke om partiets politik. Hvis f. eks. et af regeringspartierne lavede et privat lovforslag – det er svært at forestille sig, men det kunne jo tænkes – eller hvis medlemmer fra regeringspartierne gjorde det, så ville de selvfølgelig heller ikke kunne få det sendt ud.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Nu er der ikke tale om lovforslag, men om en pjece, som ikke byggede på noget konkret i og for sig. Jeg synes, det er underligt, at man laver sådan en løs hensigtserklæring, som man sender ud. Jeg kunne forstå, hvis det var noget, der var vedtaget i folketinget. Så skulle man selvfølgelig sende det ud i form af bekendtgørelser eller cirkulærer, men noget, som ikke engang har været diskuteret i folketinget, fordi det var så ukonkret, forstås jeg ikke skal sendes ud til debat på skoler. Hvorfor skulle skolerne have flere eksemplarer af den nævnte pjece? For at sætte den til debat? Jeg ved ikke, om man har forestillet sig, at det var eleverne, der skulle debattere pjecen. Hvorfor sendte man flere eksemplarer ud til skolerne?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Pjecen gik ud til myndigheder, institutionsledere m.v., sådan som alle sådanne pjecer har gjort. Jeg står her med en pjece fra budgetdepartementet, Småtryk nr. 10 fra 1979, som rummer en udmærket oversigt over den flerårige helhedsløsning, som den daværende regering havde lagt frem. Den blev lagt frem. Den er på mange, mange sider – min var kun på 8 sider. Der er intet usædvanligt i det.

Jeg vil oven i købet sige, at det er godt af regeringen at gøre det.

Når spørgeren stiller det op, som om det i virkeligheden kun var løse tanker, kan jeg for det første sige, at det er svært at pege på punkter ud af disse 32 punkter, som ikke for længst er sat i værk, fordi det drejer sig om administrative foranstaltninger, og blandt de punkter, der forudsætter en vis medvirken fra folketinget, har vi jo nu opnået bred enighed om nogle ting, som ligger ganske tæt op ad de punkter, som dér var beskrevet.

Påstanden om, at det var løse strøtanker fra undervisningsministerens side, der blev sendt ud, er altså helt hen i vejret. Der var